

Slovensko Ljudsko
Gledališče Celje

Paul Dooley in Winnie Holzman, William Mastrosimone,
David Auburn, Nina Shengold, Lauren Wilson

IZGUBLJENE LJUBEZNI

SEZONA 2014/15

Paul Dooley in Winnie Holzman,
William Mastrosimone, David Auburn, Nina Shengold, Lauren Wilson

IZGUBLJENE LJUBEZNI

Ljubezenski omnibus • Prva slovenska uprizoritev

Prevajalka **Tina Mahkota**

Režiser **Nikola Zavišič**

Dramaturginja **Tatjana Doma**

Scenografinja **Irena Kraljič**

Kostumografinja **Mateja Benedetti**

Avtorja glasbe **Sonja Lončar, Andrija Pavlovič (LP Duo)**

Lektor **Jože Volk**

IGRALCI

Paul Dooley in Winnie Holzman
POST-IT LISTKI (Post-its)

Igralec **David Čeh**

Igralka **Minca Lorenci**

William Mastrosimone

5 MINUT (5 Minutes)

Turk **Renato Jenček**

Don **Rastko Krošl**

David Auburn

POGREŠAM TE (Miss You)

Moški **Damjan M. Trbovc**

Ženska **Barbara Medvešček**

Moški 2 **Vojko Belšak**

Ženska 2 **Tanja Potočnik**

Nina Shengold

DOSMRTNO, ŠTIRIDESET POGOJNO
(Forty to Life)

Lorraine Freud **Manca Ogorevc**

Sussie Wismer **Pia Zemljič**

Paul Kaplowicz **Tarek Rashid**

Bivši fantje **David Čeh, Andrej Murenc,**

Damjan M. Trbovc, Vojko Belšak,

Renato Jenček, Rastko Krošl

Bivša punca **Minca Lorenci**

Lauren Wilson

POROČNI DUET (Wedding Duet)

Nevesta **Liza Marija Grašič**

Ženin **Andrej Murenc**

Vodja predstave **Zvezdana Štrakl Kroflič** • Šepetalka **Breda Dekleva** • Lučni mojster **Dušan Žnidar** • Tonski mojster **Matjaž Jeršič** • Rekviziterka **Manja Vadla** • Dežurni tehnik **Dani Les** • Šviljli **Marija Žibret, Ivica Vodovnik** • Frizerki **Marjana Sumrak, Andreja Veselak Pavlič** • Garderoberki **Melita Trojar, Mojca Panič** • Odrski mojster **Gregor Prah** • Tehnični vodja **Miran Pilko** • Upravnica mag. **Tina Kosi**

Liza Marija Grašič, Minca Lorenci, Manca Ogorevc, Pia Zemljič, Tanja Potočnik

PREMIERA **8. MAJA 2015**

Minca Lorenci, David Čeh

Tatjana Doma

IZGUBLJENI V ISKANJU SMISLA

Čprav je ameriški novinar, pisatelj in prevajalec Pierre Loving (1893–1950) prvo zbirko "desetminutnih iger" objavil že leta 1923 in je vključevala igre znamenitih dramatikov, kot so Arthur Schnitzler, Ferenc Molinar in August Strindberg, velja za uradni začetek žanra desetminutnih iger leto 1977, ko so v gledališču Actors Theatre of Louisville organizirali festival Humana Festival of New American Plays. Kar se je na festivalu pojavilo kot duhovita vaja v t. i. "polaroidnem pisanju", se je razvilo v gledališki fenomen, vznemirljivo in udarno novo obliko dramskega pisanja, v nov žanr desetminutne igre, ki so vplivale na celotno gledališko dogajanje. Desetminutne igre so iz začetne modne muhe prerasle v legitimno gledališko obliko, ki je postala priljubljena tako pri ustvarjalcih kot pri publiki. Številni najvidnejši sodobni dramatik si se preizkusili v tem žanru – David Mamet, Christopher Durang, Craig Lucas, Tony Cushman, David Ives, August Wilson. Kratka dramska oblika ne slabi moči žanra, temveč prisili dramatik, da hitro razvijejo zgodbo, vseskozi vzdržujejo dramsko napetost, igralci lahko v istem večeru odigrajo več vlog, gledalci pa lahko v enem večeru uživajo v več različnih predstavah, ki se med seboj vsebinsko in žanrsko razlikujejo.

Obstajajo pravila, katerim naj bi zadostile dobre desetminutne igre.

- Že takoj na začetku morajo pritegniti pozornost publike.
- Vsebina naj bo nenavadna, zaplet zgodbe pa presenetljiv.
- Igre naj vplivajo na čustva gledalcev.
- Imajo naj močan dramatičen naboj.
- Nastopati morajo močni, živi liki v zapletenih, nenavadnih, ekstremnih situacijah.

Paul Dooley, Winnie Holzman POST-IT LISTKI

(POST-ITS – ZABELEŽKE O NEKEM ZAKONU)

Paul Dooley (1928, Parkesburg, West Virginia) je ameriški igralec, pisec in komik. V petdesetih letih prejšnjega stoletja je debitiral na newyorškem odru, kjer je kmalu postal stalen gost. Odkril ga je gledališki in filmski režiser Mike Nichols, ki mu je ponudil sijajno priložnost in ga zasedel v broadwayski uspešnici Neila Simona *Zares čuden par* (*The Odd Couple*) kot alternacijo Arta Carneyja v vlogi Felixa Ungarja. Ko je Art Carney prenehal nastopati v predstavi, je v njegovi vlogi najprej nastopil Eddie Bracken, kasneje pa Paul Dooley.

Več let je nastopal kot stand-up komik, deloval je kot pisec. Kot filmski igralec je bil bolj ali manj neopazen vse do sodelovanja z Robertom Altmanom leta 1978 v filmu *Poroka* (*The Wedding*). S sodelovanjem sta nadaljevala še pri nekaj filmih. Snemal je tudi za televizijo, nastopal v številnih televizijskih nadaljevankah in bil leta 2000 nominiran za nagrado Emmy Award za vlogo ekscentričnega sodnika v odvetniški televizijski seriji *Praksa* (*The Practice*).

Njegova druga žena je Winnie Holzman (1954, New York), s katero sta poročena od leta 1984 in sta skupaj napisala nekaj dramskih besedil. Winnie Holzman je ameriška dramatičarka, scenaristka, igralka in pesnica. Je avtorica najstniške televizijske serije *My So-Called Life*, v kateri je zaigrala Claire Danes, za katero je bila nominirana za nagrado Emmy leta 1995. Slavo na Broadwayu si je zaslužila kot avtorica libreta za mega hit muzikal *Wicked: The Untold Story of the Witches of Oz* (2003). O 26-letni starostni razliki med njo in možem pravi, da je to nekaj, o čemer ne govori, zdi pa se ji zanimivo, kako blizu sta si lahko, kljub temu da sta tako zelo različna (vzgojena v različnih okoljih, generacijah in verah). Pravi, da je njuna starostna razlika velik del njunega življenja, ki pa je nepomemben.

Desetminutna igra *Post-it listki* je bila krstno uprizorjena na dobrodelni prireditvi fundacije za zdravljenje raka Glide Radner leta 1998, skupaj pa sta v igri zaigrala v produkciji neprofitnega združenja piscev, igralcev in režiserjev Drama West Productions v knjižnici Edendale v Los Angelesu leta 2013. Skupaj sta napisala in zaigrala še v igri *Assisted Living*, ki je bila krstno uprizorjena aprila 2013 v Odyssey Theatre v Los Angelesu.

Igra *Post-it listki* nam skozi kratka sporočila, ki sta si jih zakonca pisala od začetka njunega odnosa pa do smrti žene, izriše njun odnos od sveže zaljubljenosti, rojstva otroka, poroke, preko zakonske krize, do starosti, ki jo preživita skupaj. Dejstvo je, da se vse velike ljubezni in ljubezenske zgodbe prej ali slej ujamejo v vsakodnevnopravke, obveznosti, rutino, prezaposlenost, odtujenost, osamljenost, da le najbolj vztrajnim uspe ohraniti ljubezenski žar in ne obupati.

William Mastrosimone 5 MINUT

(5 MINUTES)

William Mastrosimone (1947, Trenton, New Jersey) je ameriški dramatik in scenarist. Diplomiral je iz dramskega pisanja na Mason Gross School of Arts na Univerzi New Jersey. Napisal je več dramskih iger. Njegova prva je *The Woolgatherer*, ki je bila krstno uprizorjena v Rutgers Theatre Company v New Jerseyju leta 1979. Tej je sledilo več iger, med njimi nagrajena igra *Extremities*, ki jo je napisal po pogovoru z žrtvijo posilstva. Igra je več let ponujal različnim gledališčem, bila je uprizorjena v različnih amaterskih gledališčih, posamezne uprizoritve so doživele prepoved, dokler ni bila leta 1982 končno uprizorjena v Off-Broadway produkciji v gledališču Westside Theatre. V glavni vlogi je najprej nastopila Susan Sarandon, kasneje pa Farah Fawcett, ki je požela zelo dobre kritike in se s to vlogo uveljavila kot resna igralka. Predstava je doživela 325 ponovitev. Mastrosimone je po igri napisal scenarij za film, v katerem je leta 1986 v glavni vlogi nastopila Farah Fawcett. Mastrosimone se je v svojem pisanju večkrat lotil perečih družbenih tem. Po tragičnem streljanju na Thurston High School v Oregonu, ko je Kip Kinel 20. maja 1998 ustrelil svoje starše, ubil dva sošolca in jih 25 ranil, je napisal enodejanko *Bang Bang You're Dead* (1999), igro o nasilju v šoli, o fantu, ki ubije svoje starše in 5 sošolcev. Igra je doživela tudi filmsko upodobitev, ki je Mastrosimonu prinesla kar dve nagradi Emmy. Mastrosimone je dejal, da je to igra, ki jo morajo otroci igrati za otroke in je bila v treh letih od objave odigrana kar 15.000-krat. Napisal je tudi scenarija za serijo *Into the West* in film *The Burning Season*, ki sta bila nominirana za nagrado Emmy.

Desetminutna igra *5 minut* je bila krstno uprizorjena leta 2005. Igra govori o poslavljanju od življenja, prijateljev in ljubezni do žene. Umirajoči Turk prosi prijatelja Dona, da naj po njegovi smrti poskrbi za njegovo ljubo ženo Kim. Prepričan je, da sta si Kim in Don všeč in bolj mirno bi se poslovil od sveta, če bi vedel, da bosta človeka, ki sta mu najbolj ljuba, ostanek življenja preživela skupaj. Ko sta prijatelja pred leti v nekem lokalu opazila privlačno Kim, naj bi si jo Turk priboril s prevaro, zato meni, da njegova žena v resnici bolj pripada prijatelju kot njemu. Če je pripoved o goljufiji resnična ali zgolj zgodba, s katero bi prijatelja Dona porinil v ženino naročje, ne izvemo.

Seveda Turk pred smrtjo dela račun brez krčmarja, saj iz njunega pogovora ni moč razbrati, kaj o vsem skupaj meni Kim. Gotovo je tudi trenutek za sklepanje takih odločitev nepravil, poleg tega ljubezen ne more biti predmet trgovanja. Turkov želja ne more vplivati na čustva žene in prijatelja, da bi postala par. Lahko pa se s tem, da prijatelju zaupa željo, lažje poslovi od tega sveta. Zato je *5 minut* predvsem igra o moškem prijateljstvu in o poslavljanju.

Rastko Krošl, Renato Jenček, Vojko Belšak, Tanja Potočnik

David Auburn **POGREŠAM TE**

(MISS YOU)

David Auburn (1969, Chicago) je sodobni ameriški dramatik. Študiral je angleško književnost na univerzi v Chicagu. Zadnje leto študija je dobil štipendijo Amblin Entertainment Stevena Spielberga in odšel v Los Angeles, ker je nekaj časa študiral scenaristiko.

Kot študent je pisal skeče in enodejanke. Po končanem študiju se je preselil v New York, kjer se je preživljal kot pisec reklam za čistila za tepihe. V New Yorku je obiskoval šolo dramskega pisanja na Julliard School, kjer je študiral pri Pulitzerjevi nagrajenki Marshi Norman in dramatik Christopherju Durangu. Njegova prva daljša igra *Skyscraper* je bila uprizorjena leta 1997 v Off-Broadway produkciji v Greenwich House. Njegova kratka igra *What Do You Believe About the Future?* je bila objavljena v reviji *Harper's*, kasneje pa so jo predelali v filmski scenarij.

Auburnovo drugo daljše dramsko besedilo *Dokaz (Proof)* je svojo krstno uprizoritev doživelo v Manhattan Theatre Club v New Yorku maja 2000, 24. oktobra 2000 pa je bilo premierno uprizorjeno v Walter Kerr Theatre na Broadwayu in nemudoma navdušilo kritike in publiko ter postalo naslednji dve leti neprestano razprodana uspešnica. Za *Dokaz* je Auburn prejel prestižne nagrade – Kesserling Prize, Pulitzerjevo nagrado za dramatiko leta 2001 in nagrado Tony Awards.

Desetminutna igra *Pogrešam te (Miss You)* je bila krstno uprizorjena na festivalu HBO Comedy Arts Festival, Aspen, Kolorado, leta 1997.

V igri *Pogrešam te* odnos obeh parov spoznamo preko telefonskega pogovora. Ženska in Moški sta v razmerju, Moški je službeno odsoten in se želi čim hitreje vrniti k svoji dragi. Ona se njegovega predčasnega prihoda ne razveseli, saj medtem preživlja čas z ljubimcem, Moškim 2. Moški 2 je prav tako v zvezi in se izogiba ponovnemu srečanju z Žensko. Ni jasno, koliko časa sta para v zvezah, jasno pa je, da ne ena ne druga zveza ne temelji na iskrenosti in ljubezni. Ko Ženska 2 Moškega 2 seznanj s tem, da ve za njegovo prevaro in ga zapusti, se je Moški 2 pripravil dobiti z Žensko, da bi nadaljevala razmerje. Medtem pa se Ženska odloči za Moškega in odslovi ljubimca.

Nina Shengold **DOSMRTNO, ŠTIRIDESET POGOJNO**

(FORTY TO LIFE)

Nina Shengold piše leposlovje, dramatiko, scenarije in prispevke za revije. Preden se je podala v gledališke vode, si je nabirala izkušnje s pisanjem scenarijev za televizijo. Za scenarij za televizijsko igro *Labor of Love* je prejela Writers Guild Award in bila nominirana za nagrado GLAAD, za dramo *Homesteaders* pa je prejela ABC Playwright Award. Njene

enodejanke igrajo v Ameriki, Kanadi, Evropi, Aziji in na Novi Zelandiji. Njene igre so izšle pri različnih založbah (Samuel French, Broadway Play Publishing and Playscripts Inc.), z Ericom Laneom pa sta izdala kar dvanajst zbirka gledaliških iger za založbi Vintage in Viking Penguin. Njena desetminutna igra *No Shoulder* je bila prirejena za filmski trak v režiji Suzi Yoonessi. Njen prvi roman *Clearcut* (2005) je bil proglašen za enega najboljših romanov leta.

Desetminutna igra *Dosmrtno, štirideset pogojno* je bila krstno uprizorjena leta 2003 na festivalu za enake pravice v Makor/Steinhard Center v New Yorku. Razburjena Susie Wismer plane na policijsko postajo, kjer bi rada prijavila tatvino upanja. Nezadovoljstvo nad sabo in svojim življenjem zvali na vse bivše partnerje. Policistka Lorraine Freud privede par možnih osumljencev, ki so vsi njeni bivši fantje. Na policijski postaji Susie podoživi vsa neuspela razmerja, ki jih je imela v življenju. Vse njene bivše fante s policistko obravnavata kot objekte, o njih se pogovarjata kot o predmetih, ki jih vzameš in zavrneš. Med možnimi osumljenci je tudi njen fant izpred dvajsetih let Paul Kaplowicz, s katerim sta šla samo enkrat skupaj ven. Paul trdi, da mu je Susie uničila življenje, da ima zaradi njene zavrnitve za sabo tri propadle zakone, več bolezni, skratka zaradi nje je zavozil svoje življenje. Ne Susie ne Paul nista sposobna odgovornosti za svoje neuspehe prevzeti na svoja pleča. Policistka Lorraine ju obsodi drug na drugega, na dosmrtno vezo, pogojni odpust pa je možen šele po štiridesetih letih. Lorraine jima še pove, naj že končno odrasteta in ne pričakujeta, da ju bodo drugi rešili, naj bosta zadovoljna s tem, kar imata. S tem jima da še zadnjo priložnost, da se začneta obnašati kot zrela odrasla človeka in odgovornost za svoja dejanja in napake prevzameta na svoja ramena.

Lauren Wilson POROČNI DUET (WEDDING DUET)

Lauren Wilson je ameriška dramatičarka, režiserka in profesorica. S fizičnim gledališčem se je začela ukvarjati na cirkuški šoli v Bruslju leta 1991. Po diplomu na Reed Collegeu in mednarodni šoli za fizično gledališče Dell'Arte International je začela leta 1995 sodelovati kot dramatičarka in igralka z gledališko skupino Dell'Arte Company, ki se je ukvarjala predvsem z uporabo in oživljanjem tradicionalnih oblik fizičnega gledališča v sodobni gledališki praksi. Uprizorjenih je bilo več njenih iger, med njimi tudi *Poročni duet*, ki je bil krstno uprizorjen v gledališču Downstage Theatre v okviru Sarah Lawrence College decembra 2005. Njeni nedavni projekti so klovnovska igra *Three Trees*, film za tri klovne *Punctual Folly* in komedija *Korbel V*, ki je bila premierno uprizorjena v Dell'Arte poleti 2014.

Je redna predavateljica na mednarodni šoli Dell'Arte, poleg tega pa je predavala tudi na drugih univerzah v ZDA.

Kratka igra *Poročni duet* razkriva prvi zakonski prepir mladoporočencev, ki se zgodi na njuno poročno noč, na pragu njunega zakonskega življenja. Težko pričakovani dogodek, prva skupna zakonska noč, ki naj bi predstavljala višek zakonske romantike, se sprevrže v grd prepir med mladoporočencema. Prepir razkrije vprašanja in neizgovorjene stvari, ki jih ne pričakujeta ne ženin ne nevesta. Njun prepir je komičen, vendar iz prepira izhajajo zelo resna vprašanja, ki razkrivajo delikatno in občutljivo plat njunega razmerja. Ob koncu igre ostaja nejasno, ali jima bo uspelo prestopiti hišni prag in premostiti medsebojne razlike in nesporazume.

Naslov *Izgubljene ljubezni* v skupno uprizoritev, ki smo jo poimenovali kar ljubezenski omnibus, združuje pet kratkih dram različnih sodobnih ameriških avtorjev, ki govorijo o mračnih in svetlih skrivnostih ljubezenskih odnosov, o veselju in žalosti, ki ju prinese ljubezen, ki jo vseskozi iščemo in se ji predajamo. Eklektična struktura predstave je rezultat različnih senzibilnosti dramatikov, v katerih se ljubezen in drugi odnosi med posameznimi akterji na intriganten način razodevajo in ponovno skrivajo. Pred našimi očmi se dogaja razpad vez, njihovo redefiniranje ali popolnoma šokantno presenečenje, ki je posledica preteklosti oziroma zgodovina vseh njihovih ljubezni, partnerstev in iluzij.

Hitra, filmsko montirana predstava *Izgubljene ljubezni* želi gledalca napeljati k ponovnemu razmišljanju o ključnih vprašanih odnosov in ljubezni. Kaj je pravzaprav ljubezen? Koliko je vredna? Kako dolgo ljubezen traja? Kako in kdaj se prelevi v nekaj drugega? Ali se je vredno zanjo boriti? Ali postane bolj pomembna, ko jo izgubimo?

To, kar nas kot individuume definira v svetu, ki nas obkroža, je naš najbolj intimen ljubezenski odnos. Vsak tak odnos je edinstven in ima svojo zgodbo. Obstajajo pa tudi skupna mesta, ki se ponavljajo skoraj kot refren iz veze v vezo, iz ljubezni v ljubezen – to so napake.

Drama *Izgubljene ljubezni* se ukvarja z napakami, ki jih vsi delamo v svojih ljubezenskih odnosih. Te napake nas bodo nasmejale, pa tudi razžalostile.

Na prvi pogled različne igre, vsaka na svoj način obravnava temo ljubezenskega odnosa, so si skupne v iskanju ljubezni in smisla. Vsem likom v petih različnih igrah je skupno iskanje ljubezni, ki bi osmislila njihov obstoj. Brez ljubezni so izgubljeni, osamljeni in nesrečni. Če so v svojem iskanju ljubezni na trenutke komični in zabavni, so tragični v svoji nezmožnosti ohraniti ljubezenski odnos. Njihovo beganje od ljubezenske zveze k novi ljubezenski zvezi jih ne osrečuje in zadovoljuje, pač pa pomeni njihov počasen propad. Kot pravi umirajoči Turk, ki se mu iztekajo zadnje ure, prijatelju Donu *In če slučajno ne veš, stari, tudi ti umiraš. Preveč, pičke, premalo ljubezni*. Na žalost pa taka spoznanja človeka obidejo, ko so ljubezni že izgubljene.

Barbara Medvešček, Damjan M. Trbovc, Tanja Potočnik, Vojko Belšak

Nikola Zavišič, režiser

DOBRODOŠLI V PISANEM SVETU

Ljubezni ne moremo kontrolirati. Pojavi se sama od sebe, nepričakovano, in v nas pusti neverjetna prostranstva, ki sčasoma postanejo ali puščava ali oaza. Ali pa nekakšni drugačni, neznani kraji. Sreča je, da imamo možnost občutiti ljubezen. Brez nje bi bil naš svet žalosten in dolgočasen kraj.

Vsi smo ljubili. Še vedno ljubimo. Ljubili bomo do konca življenja. V tem se razlikujemo od večine nam poznanegega živega sveta.

Neverjetno je, kako se čustva igrajo z nami, ko se prebudi ljubezen. Tega se vsi dobro spominjamo. Svet spremeni barve. Postane lepši kraj za življenje. Vsaka težava se zdi enostavna in lahka. Korakamo hitreje, letimo skozi prostor. Sami sebi se zazdimo lepi, zadovoljni smo s sabo. Trudimo se, da bi bili boljši, postanemo poetični. Včasih pretiravamo in zdrsnemo v patetiko, v kič, ampak nas ne skrbi. Poslušamo se. Imamo voljo. Volja je važna. Če imamo voljo, lahko dosežemo vse. Ljubezen predrami voljo, vzdigne duha, masira naše bitje in ga povzdigne v stanje spremenjene zavesti. Pesmi zvenijo drugače, sonce lepše sije, dež postane poezija.

Kot mineva čas, se spreminja tudi ljubezen. Pogosto ji nismo sposobni slediti. Takrat ljubezen postane laž. To se dogaja počasi, komaj opazno. Naenkrat se znajdemo na drugi strani ljubezni in ne vemo, kaj naj z njo. Naj jo pustimo? Naj se ponovno prebudimo? Ampak kako se to naredi? Tu ni nasveta, tu je vsak izmed nas sam s seboj.

Izgubljene ljubezni predstavljajo različne variacije ljubezenskih odnosov. V večini smo bili že vsi mi. Ali vsaj v enem. Ali pa smo se poskušali znajti v kakšni od kombinacij, o katerih so pisali avtorji.

1.

Ljubezen smo prehitro začeli jemati za samoumevno, potem je za nas postala obveza in tako je življenje minilo prehitro, kot v igri *Post-it listki* Paula Dooleyja in Winnie Holzman.

2.

Ali pa smo si ljubezen pridobili z goljufijo (Turk), se delali, da je srečna, in zdaj, ko se nam bliža konec, preizkušamo svojega najboljšega prijatelja (Don) in njegovo zvestobo z absurdnim predlogom, da nadaljuje našo zvezo, ne da bi sploh pomislili na predmet naše ljubezni (Kim), kot se zgodi v igri *5 minut* Williama Mastrosimona.

3.

V množici zapletenih odnosov se nam zdi odnos, v katerem smo, preveč dolgočasen, in drvimo za vznemirjenjem in kakršno koli, čeprav lažno zaljubljenostjo, da bi se na koncu vendarle vrnil v varno zavetje tistega, kar nas čaka doma, ne da bi doumeli, da to ni ne slabó ne malo, prav tako kot v igri *Pogrešam te* Davida Auburna.

4.

V igri *Dosmrtno, štirideset pogojno* Nine Shengold je junakinja (Susie) obsojena na dosmrtno ljubezen z moškim, katerega čustva je hladno povozila (Paulie), njega pa so prav ta čustva pripeljala na rob propada. Zdaj mora ona popraviti škodo in ostati z njim za vedno. In vse to na "ljubezenski" policijski postaji ob pomoči policistke (Lorraine), ki je posebej zadolžena za ljubezenski kriminal in krajo čustev.

5.

Na koncu je začetek, ker nas igra *Poročni duet* Lauren Wilson popelje v trenutek, ko prvič svoje življenje uradno zvežemo z življenjem nekoga drugega. V atmosferi razburjenja in povečanih emocij, po končani poročni zabavi, ostanemo sami (Ženin) s svojo odločitvijo v obliki živega bitja (Nevesta) in se sprašujemo, če je to tisto, kar smo pravzaprav hoteli. Tukaj se začnejo intenzivna razburjenja, z negotovim koncem.

Predstava *Izgubljene ljubezni* se dogaja v pisnem svetu, ki od zunaj spominja na cirkus ali lunapark, prenatrpan z množico ljudi, ki vsi iščejo svoj prostor in čas, ljubezen in strast. Včasih jim uspe, včasih jim ne, kot nam, kot vsem.

V pesmih, ki na koncu ostanejo kot komentar, se poskušajo junaki, ujeti v čas in prostor predstave, pomiriti sami s seboj. In poskušajo svojo samoto deliti najprej med seboj na odru, in potem še z nami v publikli. Lažje je, kadar lahko samoto delimo. Kaj ni to v resnici eden od epilogov ljubezni kot ideje?

Prevedla Tatjana Doma

Pia Zemljič, Manca Ogorevc, Tarek Rashid

Pia Zemljič, Tarek Rashid

Anja Rošker

IMETI LJUBEZEN ALI LJUBITI?

Skozi ljubezenski omnibus, v katerem je pet dram sodobnih ameriških avtorjev združenih pod naslovom *Izgubljene ljubezni*, se odslikavajo situacije v sodobnih medosebnih ljubezenskih odnosih, ki odpirajo vprašanja o bistvu ljubezni in v kolikšni meri je le-to "zapustilo" partnerske skupnosti. Kaj bi naj bila ljubezen kot čustvo, odnos in dejanje? Kakšne predstave imamo o njej in kako se te udejanjajo v razmerjih med subjekti?

Ljubezensko čustvo je zaradi svojega romantičnega pridih in intenzivnosti dražljajev ob doživljanju navdihnilo marsikatero umetniško delo, hkrati pa je zaradi svoje kompleksnosti postalo tudi predmet številnih znanstvenih raziskav. *Ljubezen je dejavnost in ne pasivni efekt; to pomeni, da je "stanje", ne "(pri)padanje". Zelo na splošno lahko opišemo dejavni značaj ljubezni z ugotovitvijo, da je ljubezen predvsem dajanje in ne sprejemanje.*¹ Frommova definicija bi lahko veljala za univerzalno resnico o ljubezni, a ker se njene manifestacije oziroma konstelacije med subjekti, ki bi naj bili v ljubezenskem razmerju, razlikujejo, je treba pojmovanje razširiti. Badiou loči tri glavna pojmovanja ljubezni.² Prvo, romantično, se osredotoča na intenzivnost dražljaja ob prvem srečanju. Sledi komercialno ali juridično pojmovanje, ki temelji na "pogodbi" med dvema posameznikoma. Navaja še skeptično pojmovanje, ki v ljubezni vidi iluzijo. Pozornost priteguje predvsem drugo pojmovanje, saj namiguje, da se ljubezen spreminja v potrošno dobrino. Tako v svoji biti ni več osredotočena na dajanje, temveč na prilaščanje in s tem predstavlja kontrapunkt Frommovemu pojmovanju. Transformacija subjektivnega v objektivno oziroma popredmetenje živega sovпада s potrošniško miselnostjo, kateri bi lahko pripisali moto "sem, kar imam". *[Toda] potrošništvo ima*

1 Fromm, Erich. *Umetnost ljubezni in življenja*. Prev. Milan Štrukelj. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2006, str. 26. (Zbirka Esenca.)

2 Badiou, Alain. "Hvalnica Ljubezni. Alain Badiou v pogovoru z Nicolasom Truongom." Prev. Stojan Pelko. V: Badiou, Alain, Žižek, Slavoj. *Hvalnica ljubezni*. Ljubljana: Društvo za teoretsko psihoanalizo, 2010, str. 16. (Zbirka Analecta.)

protisloven vpliv: po eni strani blaži tesnobo, kajti tistega, kar imamo, nam ne morejo odvzeti, po drugi strani pa zahteva, da porablamo vse več in več, kajti tisto, kar smo si pridobili, nas kmalu ne zadovoljuje več.³ Ključno vprašanje, ki se zastavlja, je, ali si želimo ljubiti in biti ljubljen ali pa preprosto samo "imeti" ljubezen.

Slednjo misel je moč skorajda neposredno navezati na prvo dramo ljubezenskega omnibusa *Pogrešam te* Davida Auburna. Ženska, ki je v partnerskem razmerju z Moškim, ima ljubimca, Moškega 2, ki ima prav tako partnerico, Žensko 2. Ženska se ni pripravljena odreči nobenemu izmed razmerij, čeprav je razvidno, da jo mož precej dolgočasi, novi ljubimec pa ji vzbuja veliko zanimanja. Ne zadovoljuje je, kar ima, imeti mora več, zato poleg moža potrebuje še (vsaj enega) ljubimca. *Zagovorniki takšnih sodobnih oblik skupnega življenja, kot so zakonska skupnost z več partnerji, menjavanje partnerjev, skupinski seks itd., si skušajo [...] samo zatisniti oči pred svojo nesposobnostjo za ljubezen, in sicer tako, da preganjajo dolgčas z vedno novimi dražljaji in z željo imeti več "ljubimcev", v resnici pa niso sposobni ljubiti niti enega samega.*⁴ Kultura, ki daje prednost imeti pred biti, posameznike vrednoti na podlagi tega, kar imajo oziroma, še radikalneje, koliko imajo, zato so ti nagnjeni k presežku, da bi si pridobili čim višji socialni status. Paradoksalno je, da se Moški 2, ki sprva želi odpraviti ljubico (Žensko) in "obdržati" samo ženo (Žensko 2), na koncu le odloči ostati z ljubico, saj ga žena odpravi, ko izve za njegovo prešuštvo. *Za osebo, ki hoče zgolj pomagati bolnim ali revnim, bi bilo povsem smiselno, da prejemnike naključno izbere med tistimi, ki so dovolj bolni ali revni, da se kvalificirajo. Ni važno, kdo so te osebe v stiski. [...] Položaj ljubečega je zelo drugačen. Za predmet njegove ljubezni ne more biti enakovredne zamenjave.*⁵ Moški 2 na mesto Ženske 2, ko ga ta zapusti, takoj postavi Žensko. Tako ta zasede mesto, ki naj ne bi dopuščalo enakovredne zamenjave. Ljubezen, ki naj bi temeljila na ljubezni do točno določenega subjekta, se tako prelevi v ljubezen, ki bi jo lahko imenovali ljubezen do partnerstva, saj ni več pomembno, kateri subjekt zaseda mesto partnerja. Moški 2 si ublaži tesnobo, ko izgubo enega objekta nadomesti z drugim, saj je zanj ključno, da "ima" ljubezen. Tako partnerstvo vstopi v območje predmetnega. V skladu s tem avtor desubjektivizira protagoniste, ko jim nadene zgolj arhetipska poimenovanja in jih tako iztrga vsakišni individualnosti.

Paul Dooley in Winnie Holzman nas z dramo *Post-it listki* popeljeta skozi življenje "nekega zakona". Kot že namiguje naslov, se življenje para odslivka s sporočilci, ki sta si jih puščala na mizi, in tako dramsko besedilo spominja na nekakšno ready-made dramo, ki jo sestavlja kolaž post-it listkov. Kdo točno sta zakonca, nikoli ne izvemo. V njuno razmerje vstopimo v

3 Fromm, Erich. *Imeti ali biti*. Prev. Milan Štrukelj. Ljubljana: Vale-Novak, 2004, str. 30.

4 Prav tam, str. 47.

5 Frankfurt, Harry G. *Razlogi za ljubezen*. Prev. Kostja Žižek. Ljubljana: Krtina, 2009, str. 38. (Knjižna zbirka Krt; 151.)

času pred poroko in se postopoma skozi sporočilca seznanimo z vsemi njenimi življenjskimi "prelomnicami", kot so rojstvo hčerke, poroka, nakup psa, srečanje s taščo, odhod hčerke na fakulteto in njeno opravljanje vozniškega izpita, poskus zakonske terapije. Listki pa nas popeljejo tudi v svet banalnosti vsakdana znotraj zakonskega življenja, obvestila o hišnih in gospodinjstkih opravilih, ki si jih partnerja puščata na mizi, popolnoma zasenčijo "prelomnice" in tako poganjajo kolo zakonskega življenja v krogu večnega ponavljanja. *Vsakdanost, nekakšno neskončno prežvekovanje enega in istega, nevtralizira vse, ukinja kontraste, vsebine naredi plehke, predstavlja tisto moč neopredeljivosti, ki utopi ljubezni, čustva, jezo, upanje v nekakšni neizoblikovani želatini.*⁶ V neposredni stik z zakoncem nikoli ne vstopimo, nosilca dialogov pa sta označena kot Igralec in Igralka, kar je zgolj tehnično napotilo. Tako imamo opravka z odtujitvijo, saj protagonistov ne spoznavamo skozi njuno prisotnost, temveč ju srečujemo v odsotnosti s pomočjo sledi iz preteklosti, ki se udejanjajo v listkih s sporočili, odtujitev pa se ob uprizoritvi še dodatno okrepi, saj so njeni izvajalci glede na navodila avtorjev zgolj nosilci teksta. Tako je že sama forma dramskega besedila prisposoda za odtujenost v sodobnih medosebnih odnosih, ki so konstrukcija banalnih rutin vsakdana, v katerih se utaplja bistvo odnosov, katerih jedro bi naj temeljilo na ljubezni. *Res mislim, da bi ta najin zakon moral bit malo več kot par na hitro načechkanih besed na kvadratnem listku pastelne barve, se glasi sporočilce na enem izmed listkov. Osebi, ki sta se v zakonsko življenje podali predvsem zaradi rojstva otroka, očitno s pomočjo terapij poskušata izboljšati svoj odnos, a kljub temu nenehno krmarita po plehkem površju vsakdana. Čeprav jima ne uspe prodreti pod površino, odnosa ne prekineta, ampak se vztrajno vrtita naprej v krogu enega in istega. Nista se pripravljena odreči temu, kar "imata". S prilaščanjem partnerja, družine in zakonskega življenja blažita svojo tesnobo. V tem konceptu ljubezni in zakona je glavni poudarek na tem, da človek najde zavetje pred sicer neznosnim občutkom osamljenosti. V "ljubezni" je naposled našel zavetje pred osamljenostjo. Sklene se zveza "dveh proti svetu" in ta egotizem v dvoje ljudje zamenjujejo z ljubeznijo ter intimnostjo.*⁷ Potrošniška logika tako prodira v območje intimnega, saj "popredmeteni" odnosi predstavljajo zavetje pred samoto.

V drami *5 minut* se William Mastrosimone izrazito poigrava s konceptom Badioujeve juridične ali komercialne ljubezni. Ko ženskarja Don in Turk srečata Kim, inteligentno, zanimivo, predvsem pa privlačno žensko, se začne "borba", kateri izmed njiju jo bo imel. Tako skleneta "pogodbo", da bo Kim pripadala tistemu, ki bo zmagovalec igre cifra ali mož. Žensko s tem izenačita s potrošno dobrino, saj jima gre zlasti za pridobitev, ki bi jima

6 Bruckner, Pascal. *Nenehna vzhichenost. Esej o prisilni sreči*. Prev. Slavica Jesenovec Petrović, Borut Petrović Jesenovec. Ljubljana: Študentska založba, 2004, str. 91. (Zbirka Claritas.)

7 Fromm, Erich. *Umetnost ljubezni in življenja*. Prev. Milan Štrukelj. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2006, str. 69. (Zbirka Esenca.)

Liza Marija Grašič, Andrej Murenc

doprinesla k družbenemu ugledu. Na tem mestu se srečamo s tem, kar je Stendhal imenoval ljubezen iz nečimrnosti. *Velika večina moških, še posebej v Franciji, si želi, pa tudi ima, žensko po modi, tako nekako, kakor ima človek lepega konja, nekaj, kar pač sodi k razkošju mladega moškega.*⁸ Ni treba posebej poudarjati, da se je tovrstna ljubezen v dobi potrošništva razširila daleč onkraj meja Francije. S pogodbenim razmerjem se v drami seznanimo tekom Donovega obiska pri Turku v bolnišnici, kjer slednji na smrtni postelji želi prijatelju prepustiti svojo ženo – vmes tudi prizna, da je pri metu goljufal, a kar nas tukaj zanima, je predvsem način obravnave ljubezenskega objekta. Da bi Turk prijatelja prepričal v kakovost ponujene "dобрine", se trudi Kim predstaviti kot optimalno izbiro, s svojim počtetjem spominja na trgovca, ki skuša stranko pripraviti do nakupa prodajnega objekta. V dobi, katere vrednostni sistem sloni na motu "sem, kar imam", se subjektom (objektom) pripisuje vrednost na podlagi njihovega družbenega ugleda. Skratka na izbor ljubezni ima znaten vpliv glas, ki kroži o določenem objektu. Tudi Werther se, kot ugotavlja Roland Barthes, v Lotte zaljubi pod vtisom podobe, ki si jo je o njej ustvaril na podlagi pripovedovanj njenih znancev. Njegova želja je usmerjena v objekt s strani drugih. Telo, ki ga bo ljubil, je vnaprej izbrano, ujeta v objektiv, približa mu ga zoom, poveča ga in subjekt nagovori, da pritisne nos obenj: *ali me ne bo hipnotiziral, ujel prav ta migetajoči objekt, ki ga spretna roka pobliskava pred menoj?*⁹ Barthesovo misel lahko v skladu s potrošniško miselnostjo sodobnih Wertherjev parafraziramo nekako takole: *Telo, ki ga bo imel, je vnaprej izbrano, ujeta v objektiv. Ali si bo uspel prilastiti prav ta migetajoči objekt, ki ga spretna roka pobliskava pred menoj?* Tako ljubezenski objekti potujejo po tržišču na podoben način kot potrošne dobrine. *V kulturi, ki v njej prevladuje tržna usmeritev in v kateri je gmotni uspeh vrhunska vrednost, ni vzroka, da bi se čudili, če se človeški ljubezenski odnosi ravna po načinu menjave, ki vlada na trgu blaga in dela.*¹⁰ Kim ni nič drugega kot ljubezenski objekt, ki si ga Don in Turk skozi pogodbeno razmerje podajata na način tržne menjave.

S podobnim načinom "trgovanja" se srečamo tudi v drami *Dosmrtno, štirideset pogojno* Nine Shengold, ko protagonistka Susie Wismer uleti na policijsko postajo, da bi prijavila ukradeno upanje. Policistka Lorraine Freud ji tako predoči vse njene bivše, da bi identificirali osumljenca. Susie se sooči s tem, kar je "imela". S policistko možne osumljence obravnava na popredmeten način, o njih se pogovarjata kot o artiklih na trgovskih policah. Oškodovanca se ob soočenju z vsemi svojimi ljubezenskimi objekti sprašuje, zakaj se nobeno izmed razmerij ni obneslo oziroma zakaj ni kljub vsem poskusom nikoli dobila,

8 Stendhal. *O ljubezni*. Prev. Zoja Skušek Močnik. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1971, str. 12. (Zbirka "Bela krizantema".)

9 Barthes, Roland. *Fragmenti ljubezenskega diskurza*. Prev. Zoja Skušek. Ljubljana: *cf, 2002, str. 153. (Rdeča zbirka.)

10 Fromm, Erich. *Umetnost ljubezni in življenja*. Prev. Milan Štrukelj. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2006, str. 15. (Zbirka Esenca.)

kar je želela. Subjekt, ki se ni pripravljen odreči svoji predstavi o ljubezenskem objektu, svoje želje ne prilagaja v skladu z željo partnerja, zato odnosi niso uspešni. *Sovražnik ljubezni je egoizem, ne pa tekmeč. Lahko bi rekli: glavni sovražnik moje ljubezni, tisti, ki ga moram premagati, ni drugi, temveč jaz sam, "jaz", ki hoče identiteto nasproti razliki, ki hoče vsiliti svoj svet nasproti svetu, kakor je filtriran in rekonstruiran skozi prizmo razlike.*¹¹ Potrošnik, ki stremlji k imeti, skozi proces zadovoljevanja svoje želje popredmeti željeni subjekt, zaslepljenost z egoizmom mu onemogoča videti, da problem ni v tekmeču, temveč v njem samem. Nemožnost imeti željeni objekt oziroma nepripravljenost bivati v svetu, ki je rekonstruiran skozi prizmo razlike, tako želeče subjekte (objekte) navdaja s tesnobo, prikradaj jih za upanje. A ko tesnoba zaradi osamljenosti postane preveč zadušljiva, nastopi čas za sklenitev pogodbe. Susie tako na policijski postaji med osumljenci ne identificira krivca, temveč vstopi v pogodbeno razmerje z enim izmed njih. Policistka Lorraine jo "obsodi" na Paula Kaplowicza, Susiejinega "bivšega" z začetka gimnazijskih let, ki se ga ta komajda spomni. Tako nimamo več občutka, da smo na policijski postaji, ampak v nekakšni ženitveni posredovalnici, kjer sta dve stranki s pomočjo agenta, svetovalca sklenili pogodbo. Vključevanje logike potrošništva v proces iskanja partnerja zmanjša tveganost odločitve, saj se odgovornost izbire prenese na "trgovca", od katerega pričakujemo, da nam bo našel optimalni objekt. Lorraine s Paulom Kaplowiczem tako Susie vrne "upanje". Čeprav Paul ni to, kar bi Susie želela imeti, na izbiro vseeno pristane. Strah pred samoto željo po specifičnem imetju zbanalizira v željo po kakršnemkoli imetju. Bolje to, kot ostati praznih rok, saj subjekt v potrošniški družbi mora za svoje zadovoljstvo nujno nekaj imeti, četudi je to zgolj zdolgočasnost banalnih rutin vsakdana.

Medtem ko se Susie Wismer spopada s strahom pred samoto, pa se mladoporočenca v drami *Poročni duet* Lauren Wilson soočata s strahom pred izgubo želje po določenem objektu, ko ta vstopi v dostopno območje. Z vstopom v pogodbeno razmerje, s poroko, postaja želja ogrožena, saj imeti objekt pomeni izgubiti željo po njem. *Zadosti je, da v preblisku zagledam drugega v obliki brezobličnega, kakor s slamo nagačenega objekta, pa že željo prenesem s tega izničnega objekta na željo samo; želim svojo željo in ljubljeni bitje je samo še njeno orodje.*¹² Ženin in nevesta se po poroki ustavita pred poročnim pragom, še pred poslednjo postajo pred vstopom v svet objektivizacije. Predvsem nevesta se boji simbolnega prestopa, strah jo je, da bo na drugi strani padla v zdolgočasno rutino zakonskega življenja. Tako z zavlačevanjem poskušata ohraniti željo čim dlje živo. A na koncu se vseeno vdata in prag prestopita. Zadovoljitev želje bo morda sprožila nove želje

11 Badiou, Alain. "Hvalnica Ljubezni. Alain Badiou v pogovoru z Nicolasom Truongom." Prev. Stojan Pelko. V: Badiou, Alain, Žižek, Slavoj. *Hvalnica ljubezni*. Ljubljana: Društvo za teoretsko psihoanalizo, 2010, str. 32. (Zbirka Analecta.)

12 Barthes, Roland. *Fragmenti ljubezenskega diskurza*. Prev. Zoja Skušek. Ljubljana: *cf, 2002, str. 40. (Rdeča zbirka.)

in ju usmerila v potrošniško tesnobo nenehnega teženja k presežku ali pa se vdala v usodo večnega dolgočasje. A upanje ostaja. Morda jima, za razliko od zakonskega para v drami *Post-it listki*, še uspe imeti ljubezen nadomestiti z ljubiti.

Subjekti ljubezenskega omnibusa *Izgubljene ljubezni* zaradi tesnobe, ki jo povzročata strah pred samoto in gon želje po imeti, transformirajo drug drugega v objekte; namesto da bi bili drug z drugim, si prilščajo drug drugega, četudi je vse, kar imajo od "soobjekta", zgolj dolgočasje vsakodnevnih rutin. S komercialno ali juridično ljubeznijo se objekti izogonej odgovornosti svobodne izbire, saj upe polagajo v svetovalca oziroma agenta, od katerega pričakujejo, da jim bo priskrbel najboljšo dobrino. Imeti ljubezen je tako postalo pomembnejše kot ljubiti, kar nas je pahnilo v brezno banalnega. *Svet je v resnici poln novosti in tudi ljubezen je treba jemati v tej novotariji. Proti varnosti in udobju moramo na novo izumiti tveganje in pustolovščino.*¹³ Vse, kar je treba narediti, je, da izstopimo iz varnega zavetja pogodbenih razmerij in se prepustimo toku naključij. Tvegajmo, pa morda ne bomo zgolj imeli ljubezni, temveč bomo ljubljeni.

Anja Rošker je študentka drugega letnika podiplomskega študija dramaturgije in scenskih umetnosti na AGRFT v Ljubljani.

VIRI IN LITERATURA

- Badiou, Alain. "Hvalnica Ljubezni. Alain Badiou v pogovoru z Nicolasom Truongom." Prev. Stojan Pelko. V: Badiou, Alain, Žižek, Slavoj. *Hvalnica ljubezni*. Ljubljana: Društvo za teoretsko psihoanalizo, 2010. (Zbirka Analecta.)
- Barthes, Roland. *Fragmenti ljubezenskega diskurza*. Prev. Zoja Skušek. Ljubljana: *cf, 2002. (Rdeča zbirka.)
- Bruckner, Pascal. *Nenehna vzhičenost. Esej o prisilni sreči*. Prev. Slavica Jesenovec Petrovič, Borut Petrovič Jesenovec. Ljubljana: Študentska založba, 2004. (Zbirka Claritas.)
- Frankfurt, Harry G. *Razlogi za ljubezen*. Prev. Kostja Žižek. Ljubljana: Krtina, 2009. (Knjižna zbirka Krt; 151.)
- Fromm, Erich. *Imeti ali biti*. Prev. Milan Štrukelj. Ljubljana: Vale-Novak, 2004.
- Fromm, Erich. *Umetnost ljubezni in življenja*. Prev. Milan Štrukelj. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2006. (Zbirka Esenca.)
- Stendhal. *O ljubezni*. Prev. Zoja Skušek Močnik. Ljubljana: Cankarjeva založba, 1971. (Zbirka "Bela krizantema".)

13 Badiou, Alain. "Hvalnica Ljubezni. Alain Badiou v pogovoru z Nicolasom Truongom." Prev. Stojan Pelko. V: Badiou, Alain, Žižek, Slavoj. *Hvalnica ljubezni*. Ljubljana: Društvo za teoretsko psihoanalizo, 2010, str. 12. (Zbirka Analecta.)

Projekt Mlada misel je nastal v sodelovanju z AGRFT, oddelkom za dramaturgijo in scenske umetnosti. V sezoni 2014/15 smo povabili k sodelovanju mlade dramaturge, ki zaključujejo študij in šele začenjajo svojo profesionalno pot, da se s svojim pisanjem predstavijo širši javnosti, in jim na ta način ponudili, da naredijo prve korake na svoji profesionalni poti.

The POST-ITS song

Incredible life

Last night was incredible
Next time, wake me
I'm just not ready
to take a cold shower
You bring old and borrowed
– I'll do new and blue

Hey stranger, don't wait up, the
train doesn't stop here
There's got to be more to this love
then a few scribbled words
All I want – all I ever wanted
– is for you to be happy
just you to be happy

It was really incredible night,
A really incredible life
Extra set of keys on the table
and here we go again

The 5 MINUTES song

Hanging on

I'm hanging onto a rope,
a rope over a deep dark hole
that goes to the big unknown
hanging on

Talk to me, talk to me
There's no time for how we used to be
Tell me all the things you always wanted to say to me
Talk to me, talk to me
There's no time for how we used to be
This is the last time we're ever gonna talk

I'm hanging onto a rope,
a rope over a deep dark hole
that goes to the big unknown
hanging on, hanging on

Be honest about this
Would you check her out?
Would you make a move? You just can't face it can you?
In case you don't know it,
you're dying
Get over it. Don't take it so personally

I'm hanging onto a rope,
a rope over a deep dark hole
that goes to the big unknown
hanging on

The MISS YOU song

This is the time

When can I see you?
Are you free?
Are you busy?
I can get time

Come over if you want
We can stay in
We can cook here
I've got wine

Yesterday turned into last night
Yesterday came out of nowhere
I don't have another time
This is the time

I can get time
We can stay in
Come over if you want
Are you free?

Let's do this now!
Are you there?
I miss you ...
Do you see?

Yesterday turned into last night
Yesterday came out of nowhere
I don't have another time
This is the time

The FORTY TO LIFE song

Bangkok Delight

There is that place
Down by the sidewalk
Café on the corner
Called "Bangkok Delight"
Where she was robbed
Her sense of hope has gone
Into thin air
Deep into night

Some day my prince will come
He doesn't have to be a prince
Don't worry it's one-way glass
And would you care to dance?
Some day my prince will come
He doesn't have to be a prince
You two are stuck with each other
Oh, in this prison of love

You had three failed marriages
And you not a one
That took some work
But at least I tried
Oh, God knows I tried
With all those losers
And what about your wives?
You don't want to know!

Some day my prince will come
He doesn't have to be a prince
Don't worry it's one-way glass
And would you care to dance?
Some day my prince will come
He doesn't have to be a prince
You two are stuck with each other
Oh, in this prison of love

The WEDDING DUET song

We have to talk about it

We have to talk about it
Ok, let's talk about it
We have to talk about it
Ok, let's talk about it

I'm sorry, it was my fault
No, it was my fault
I can never do anything right
it wasn't your fault
Yes it was, and now it's all ruined
It's just something that happened

We have to talk about it
Ok, let's talk about it
We have to talk about it
Ok, let's talk about it

Will you support me for the end of my life?
I thought we were just walking through a door
Can we not do this? Talk it over! Talk it over!
What we are fighting about? Let's not fight again

We have to talk about it
Ok, let's talk about it
We have to talk about it
Ok, let's talk about it

PRVIČ V SLG CELJE

SONJA LONČAR IN ANDRIJA PAVLOVIĆ - LP DUO, avtorja glasbe

Foto Aleksandar Stamatovski

Pianista Sonja Lončar in Andrija Pavlović sta duet LP Duo ustanovila leta 2004, od takrat je postal eden najuspešnejših komornih zasedb v Evropi. Oba sta zaključila dodiplomski in podiplomski študij (specializacija iz klavirskega dueta) na Fakulteti glasbene umetnosti v Beogradu (FMU). Študij sta nadaljevala na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Rostocku v Nemčiji (Hochschule für Musik und Theater), kjer sta z odliko zaključila smer komorna glasba in klavirski duet.

Kot solistična glasbenika in člana klavirskega dueta sta prejela več kot trideset nagrad na mednarodnih glasbenih tekmovanjih, leta 2008 pa sta bila proglašena za enega izmed desetih najboljših duetov na svetu na tekmovanju Miami Dranoff Two Pianos na Floridi. Leta 2009 sta prejela nagrado mesta Beograd za ustvarjalnost mladih in nagrado Združenja glasbenih umetnikov Srbije (UMUS) za najboljša mlada umetnika, leta 2010 pa nagrado Bruno Frey Stiftung v zvezni državi Baden-Württemberg v Nemčiji. Pomen te nagrade je še toliko večji, ker jo po navadi podeljujejo nemškimi državljanom. Leta 2011 sta prejela nagrado za največjo individualnost na tekmovanju za dva klavirja v Bialystoku na Poljskem.

LP Duo je nastopil na festivalih in v prestižnih koncertnih dvoranah po vsej Evropi in v ZDA, kjer sta leta 2014 nastopila tudi v Carnegie Hall v New Yorku.

LP Duo je premierno izvedel več kot trideset skladb domačih in tujih skladateljev sodobne glasbe, številne skladbe so v njuni izvedbi doživele svetovne premiere, skladatelji pa so mnoge od svojih skladb posvetili prav njima. Izdala sta več CD-jev, trenutno pa pripravljata nov album, ki bo posvečen analognim sintesajzerjem.

Sonja Lončar in Andrija Pavlović redno koncentrirata in vodita delavnice za klavirske duete tako v domovini kot v tujini. Sonja Lončar je docentka na Fakulteti glasbene umetnosti (FMU) v Beogradu, Andrija Pavlović pa je docent na Novi akademiji umetnosti v Beogradu.

Sta ustanovitelja festivala Keyboard Days Beograd, ki je posvečen glasbi inštrumentov s tipkami in novi glasbi.

LP Duo ustvarja tudi glasbo za gledališče, film, televizijo in plesne koreografije.

Foto Jaka Babnik

IRENA KRALJIĆ, scenografinja

Rojena v Zagrebu, kjer se je leta 2006 po končani Šoli uporabnih umetnosti in oblikovanja na oddelku za oblikovanje kovin vpisala na Akademijo likovnih umetnosti na oddelek za kiparstvo. Po končanem diplomskem študiju se je vpisala na magistrski študij gledališke scenografije na Akademijo likovnih umetnosti v Bologni. Po uspešno zaključenem magistrskem študiju v Italiji se je leta 2013 vrnila v Zagreb.

Od začetka študija na Akademiji je razstavljala in sodelovala na številnih skupinskih razstavah in prireditvah, leta 2010 pa je začela delovati tudi kot scenografinja.

Od leta 2011 je uspešno sodelovala pri več različnih gledaliških projektih v Italiji in na Hrvaškem, sodelovala je s Teatro delle Albe, Societas Raffaello Sanzio in multimedijem projektom Piera Luigija Pierallija.

Leta 2013 je začela ustvarjati kot samostojna scenografinja – *Tartuffe* (izpitna produkcija ADU, letnik Krešimirja Dolenčiča), *Gospoda Glembajevi* v režiji Paola Tišljarića (Festival KRADU), *Logično mesto za susret* v režiji Morane Novosel (Teatar GTD in Umjetnička organizacija Mašina), *Cvilidreta* v režiji Paola Tišljarića (Narodno sveučilište Dubrava, Dječje kazalište Dubrava) in *Mobitel* v režiji Krešimirja Dolenčiča (Kazalište Moruzgya). Kot asistentka scenografa je sodelovala pri uprizoritvah *Dundo Maroje* (Dubrovačke ljetne igre), *Razbojniki* (HNK Zagreb) in *Pepeljuga* (GK Trešnja).

Leta 2013 je postala članica HDLU Zagreb. Poleg številnih skupinskih razstav je razstavljala tudi na dveh samostojnih razstavah v Zagrebu.

Slavko Pezdir

ZAOKROŽEN IGRALSKI OPUS

ZVONE AGREŽ, ČLAN UMETNIŠKEGA ANSAMBLA SLG CELJE OD 1977 DO 2015

Prve dni maja je zaokrožil svoje plodovito soustvarjanje v umetniškem ansamblu SLG Celje in se upokojil še eden od prepoznavnih, priljubljenih in spoštovanih sooblikovalcev njegovega repertoarja – dramski igralec Zvone Agrež. Ljubiteljem in poznavalcem celjskega poklicnega gledališča, ki zadnja štiri desetletja spremljajo njegovo raznovrstno umetniško ponudbo, se je eden od nosilnih protagonistov igralske družine zelo verjetno najgloblje odtisnil v spomin z vlogo genialnega "božjega otroka", Wolfganga Amadeusa Mozarta, v svetovni dramski (in filmski) uspešnici *Amadeus* Petra Schafferja, kakor so jo v Celju prvi na Slovenskem uprizorili v sezoni 1982/83 v režiji Dušana Mlakarja.

Peter Schaffer *Amadeus*, režiser Dušan Mlakar, premiera 24. 9. 1982. Zvone Agrež. Foto Viktor Berk (Zgodovinski arhiv Celje, SLG Celje, SI ZAC 0900).

Tudi umetnik sam se danes vloge nesmrtnega ter z omejenim razumarstvom nedoumljenega duha genialnega skladatelja rad spominja kot svojega nespornega

igralskega vrhunca. Prvotno je bil za to zahtevno vlogo sicer izbran in objavljen v uradni zasedbi igralski kolega, ki pa se je pred začetkom skupinskega študija nepričakovano odločil za prestop v drugo gledališko okolje. Nenadoma ponujeno izredno igralsko priložnost je mladi, ambiciozni in vsakršnih umetniških skušenj željni Zvone Agrež z vso nadarjenostjo ter ustvarjalnim pogumom sprejel ter v nepozabnem nosilnem triu partnerjev ob Janezu Bermežu in Anici Kumer izoblikoval magistralno naslovno vlogo. Z njo se ni zapisal le v spomin številnih gledalcev po vsej Sloveniji, ampak tudi v zgodovino vrhuncev slovenskega dramskega gledališča osemdesetih let prejšnjega stoletja, in sicer s Severjevo nagrado 1982 ter Borštnikovo nagrado 1983 za to igralsko mojstrovino.

Murray Schisgal *Lubezen*, režiser Dušan Mlakar, premiera 7. 6. 1991. Zvone Agrež. Foto Jože Suhadolnik (Zgodovinski arhiv Celje, SLG Celje, SI ZAC 0900).

OD OTROŠKEGA GLEDALIŠČA NA DOMAČEM DVORIŠČU DO ZARJE IN DELAVSKEGA ODRA

A pot do razmeroma zgodnjega in nepozabnega umetniškega vrhunca ni bila ne lahka ne preprosta. Začela se je v zgodnjem otroštvu, ki ga je Zvone preživel v skromnih razmerah v Trnovljah pri Celju. Kot se sam spominja, so poleti z vrstniki iz soseske na dvorišču na vrv za obešanje perila obesili dve rjuhi za gledališko zaveso in se "malo afnali" pred priložnostnim občinstvom, da so zbrali kak kovanec za sladolead ali pest bonbonov. V drugem razredu sta se s sošolko za nastop že naučila nekaj replik iz šolskega berila, v osmem razredu pa ga je z odrom trajno "zasvojil" znani trnoveljski ljubiteljski režiser in mentor Štefan Žvižej, ki mu je zaupal eno od treh nosilnih vlog v tedaj priljubljeni mladinski igri *Mladost pred sodiščem* Hansa Tiemeyerja. Odtlej je oder

trnoveljske Zarje pomenil zanj "drugi dom", občasno pa ga je k sodelovanju na mestnem Delavskem odru (v nekdanjem Kinu Dom) pritegnil še drugi znani celjski ljubiteljski režiser in mentor tistega časa Cveto Vernik (sicer precej let tudi inspicient in arhivar v SLG Celje).

William Shakespeare *Ukročena trmoglavka*, režiser Janusz Kica, premiera 21. 3. 1997. Mario Šelih, Zvone Agrež, Milada Kalezić. Foto Damjan Švarc (Zgodovinski arhiv Celje, SLG Celje, SI ZAC 0900).

LETA IGRALSKEGA ŠOLANJA IN ZORENJA NA AGRFT

Odočitev za študij dramske igre na ljubljanski AGRFT po obdobju ljubiteljsva ni bila presenetljiva. Predsednik komisije na zloglasnih akademjskih "sprejemcih" je bil tedaj znani režiser in profesor France Jamnik in med skoraj petdesetimi kandidati se je Zvonetu uspelo (v študijskem letu 1973/74) v prvem poskusu prebiti skozi vselej nepredvidljivo in skrajno tesno "šivankino uho". Pod dobrohotnim mentorstvom pri ljubljenega igralca in profesorja Poldeta Bibiča, ki je skromnega študenta, tedaj "revnega kot cerkvena miš", kdaj prijazno povabil tudi na krožnik česa toplega ter mu po drugem letniku omogočil tudi prvo honorirano sodelovanje v SNG Drami, kjer je bil ravnatelj (v Brechtovi *Operi za tri groše* v režiji Petra Lotschaka je leta 1975 nastopil kot eden od članov Bande), mu je uspelo študij uspešno zaključiti z edinima kolegom iz letnika – Olgo Kacjan in Alešem Valičem.

O Agreževi uspešnosti med študijem, ko sta mu veliko koristnega znanja ponudila ter obzorja drznega iskateljstva široko razprla zlasti še profesorja in režiserja Miran Herzog in Mile Korun, pričata študentska Prešernova nagrada, ki jo je prejel za vlogo Kralja v študijski produkciji igre *Escorial* Michela de Ghelderodeja, in nagrada Sklada Staneta

Severja za študenta dramske igre, za vlogo v diplomski produkciji igre Pavla Lužana *Mostovi v Zambiji* ali *Nocoj bomo zidali* v režiji Bojana Podgorška (1977). Z uspešno diplomsko produkcijo je študij dramske igre absolviral, diplomiral pa ni ne tedaj ne pozneje. V času spomladanskih izpitov je namreč dobil glavno vlogo v televizijski drami Alberta Paplerja in režiserke Marije Šeme Baričević *Dobrotnica* z nepozabno Dušo Počkaj v naslovni vlogi. Terenska snemanja v Kostanjevici na Kirki, okolici Novega mesta, Radovljici, Lipici ... so absolventu dramske igre nepričakovano ponudila mnogo koristnih izzivov in izkušenj, zato je diplomski izpit preložil na jesen. A jeseni (s 1. septembrom 1977) ga je že čakalo delovno razmerje za nedoločen čas v SLG Celje, z njim pa komaj sluteni niz najrazličnejših igralskih nalog v tragedijah in dramah, komedijah in farsah, pravljicah za otroke in tehtnih miselnih izzivih za odrasle.

Ray Cooney *Minister v šrkipcih*, režiser Dušan Mlakar, premiera 5. decembra 1997. Zvone Agrež, Igor Korošec, Mario Šelih, Tina Gorenjak. Foto Damjan Švarc (Zgodovinski arhiv Celje, SLG Celje, SI ZAC 0900).

STAPLJANJE Z ANSAMBLOM SLG IN POGLABLJANJE OSEBNE PREPOZNAVNOSTI

V kak drug umetniški kolektiv ni Zvoneta privabilo niti gostovanje leta 1976 v SSG Trst, kjer je s kolegi iz zadnjega letnika nastopil v režiji Zvoneta Šedlbauerja kot Melchior v Wedekindovem *Pomladnem prebujenju*, pa tudi v Ljubljani ga niso zadržale naklonjene besede skrbnega mentorja in tedanjega ravnatelja SNG Drame Bibiča. Nazaj v domače mesto ga je vlekel občutek dolžnosti do matere, ki ga je z nadvse skromno pokojnino ves čas študija požrtvovalno podpirala, pa tudi obveznosti do matičnega okolja, ki mu je s

skromno štipendijo tedanje kulturne skupnosti pomagalo poravnati vsaj stroške študentskega stanovanja v Ljubljani. Bolj otipljiva in najbrž odločilna je bila denarna pomoč SLG Celje v zadnjem letniku in prva "gostujoča" vloga Ezekiela v Millerjevih *Salemskih čarovnicah* (1976), s katero je tedaj izjemno uspešni in prodorni upravnik in umetniški vodja SLG Celje Igor Lampret izrazil mlademu umetniku odločno vabilo v umetniški kolektiv.

Arthur Miller *Smrt trgovskega potnika*, režiser Janez Pipan, premiera 24. 9. 2010. Zvone Agrež, Renato Jenček. Foto Damjan Švarc.

Prav pod Lampretovim umetniškim vodstvom in z njegovim ambicioznim repertoarjem se je igralski zbor SLG Celje razvil v zgled vrhunsko usklajene in izenačene ansambelske igre, gledališče pa v široko odmevno kulturno ustanovo. Sočasno z Milado Kalezić in Petrom Boštjančičem se je Agrež pridružil kolektivu v t. i. "zlatem obdobju", ko je celjsko gledališče pogosto sodelovalo na najuglednejših mednarodnih in jugoslovanskih gledaliških festivalih v Beogradu (Bitef), Novem Sadu (Sterijino pozorje), Sarajevu (MES) in še kje ter ko so na najodmevnejše premiere v Celje prihajali ugledni gledališki umetniki, kritiki in teatrologji tako rekoč iz večine kulturnih središč nekdanje Jugoslavije.

Dramaturg Igor Lampret po Zvonetovih izkušnjah ni bil le izjemno razgledan umetniški vodja, ampak tudi nadvse učinkovit praktični dramaturg, ki je zmožgal kdaj celo preusmeriti tok neuspešnih vaj v "zmagovito" strugo uprizoritve ter tudi v osebnih pogovorih pomagati igralcu pri iskanju čim ustrežnejše končne podobe lika in uprizoritve v celoti. Drugi Zvonetov ključni sodelavec in dragoceni mentor je bil tako rekoč vsa leta hišni režiser Franci Križaj, s katerim je soustvaril približno polovico od mogočne stotine svojih odskih stvaritev, med njimi veliko v krstnih uprizoritvah domačih dram ter v slovenskih prazvedbah tujih odskih novitet. Med igralci je Križaj veljal za režiserja, ki je zmožgal domišljeno pripombo, opozorilo, napotek posredovati s sproščujočo kratko

duhovitostjo ali ostroumno domisljico. Tretji ključni soustvarjalec, soigralec in prijatelj tudi v zasebnem življenju, pa je bil vse do tragičnega slovesa Miro Podjed, s katerim sta nenehoma v živahnih dialogih razgrajevala in dograjevala svoje vloge in uprizoritve, v katerih sta sodelovala, ter obenem vztrajno in neumorno poglobljala svoje umevanje dramatike in gledališča, umetnosti in družbene resničnosti. Od režiserjev in profesorjev, ki so pogosto uspešno gostovali v SLG Celje, je posebej rad sodeloval še z Miletom Korunom, ki ga je leta 1986 celo povabil na gostovanje v ansambel MGL z vlogo Ruprechta v Kleistovem *Razbitem vrču*.

Milan Jesih *Cesarjeva nova oblacija*, režiser Boris Kopal, premiera 27. 11. 2010. Zvone Agrež, Damjan M. Trbovc. Foto Uroš Hočevar.

"JAGODNI IZBOR" VLOG IN UPRIZORITEV

Z zajetnega seznama sto deset gledaliških uprizoritev, v katerih je prispeval po eno in kdaj tudi po več vlog, Zvone sam na strogem "spominskem situ" izpostavlja že omenjene nagrajene vloge v akademjskih produkcijah in Amadeusu ter jim dodaja še vloge Harryja Berlina v Shisgalovi *Lubezni* (r. Dušan Mlakar, 1991), Grumia v Shakespearovi *Ukročeni trmoglavki* (r. Janusz Kica, 1997), Georga Nerodecka v Cooneyevem *Ministru v škripcih* (r. Dušan Mlakar, 1997), s katerim je postal žlahtni komedijant Dnevov komedije 1997/98, ter niz "najboljših" zaokroža z novejšima vlogama Strica Bena v Millerjevi *Smrti trgovskega potnika* (r. Janez Pipan) in Poštenega ministra v Jesihovih *Cesarjevih novih oblacijah* (r. Boris Kopal, obe 2010).

Kot igralsko radoživ, raziskovalen in discipliniran umetnik, ki se nikoli ni izmikal nobenemu izzivu (ne po dramskih obdobjih ne po žanrih in ne po avtorskih uprizoritvenih konceptih) in ki se je vselej najbolj zanesel na lastno intuicijo ter polnokrvno in poglobljeno skupinsko

Študijsko soustvarjanje, je bil vse do zadnjega ustvarjalnega desetletja polno zaseden (ko je oživil tudi do pet različnih likov v sezoni). V zadnjem obdobju pa mu je huda bolezen drastično zmanjšala in zožila možnosti izražanja in nastopanja. Le tenkočutnemu razumevanju upravnice SLG Celje in dramaturginje Tine Kosi gre zahvala, da je kljub močno oviranim in omejenim govornim zmožnostim še lahko uspešno sodeloval s skrbno izbranimi vlogami, ki jim je bil kos.

Jacob in Wilhelm Grimm *Sneguljčica*, režiser Andrej Jus, premiera 4. 10. 2014. Zvone Agrež, Minca Lorenci. Foto Jaka Babnik.

Globokih in osebno prepoznavnih igralskih sledi pa Zvone Agrež ni zapustil le na gledališkem odru, ampak tudi v filmskem, televizijskem in radijskem mediju. Poleg že omenjene televizijske drame *Dobrotnica* velja iz filmske in televizijske igrane proizvodnje posebej izpostaviti vsaj še njegovo dvakrat nagrajeno vlogo Simona v *Praznovanju pomladi* Franceta Štiglica (igralec leta na 6. TDF v Celju in debitant leta 1978 na jugoslovanskem festivalu v Nišu).

Tudi po upokojitvi bo dolgoletni član igralske družine SLG Celje z veseljem ostal na voljo za nastope v morebitnih ponovitvah svojih zadnjih uprizoritev (kot Lovec v Grimmovi *Sneguljčici* v režiji Andreja Jusa ter kot Svat in Mrtvi v Wilderjevem *Našem mestu* v režiji Matjaža Zupančiča), z zanimanjem in s poklicno solidarnostjo ter s sočustvovanjem pa bo sodoživil tudi nadaljnje uprizoritvene podvige svojih kolegov. Namesto stresnih premier si bo nove uprizoritve rajši ogledoval na ponovitvah. Najpogosteje morda ponovitve za gimnazijski abonma, saj se mu zdi mlado občinstvo najbolj iskreno in odkrito, sprejemanje ali zavračanje odrskega dogodka s strani mladih pa najbolj vredno tehtnega razmisleka.

NAGRADE IN VLOGE DRAMSKEGA IGRALCA ZVONETA AGREŽA

Član igralskega ansambla SLG Celje od 1. septembra 1977 do 5. maja 2015

NAGRADE

- študentska Prešernova nagrada za vlogo Kralja v študijski produkciji igre *Escorial* Michela de Ghelderodeja, 1977
- nagrada Sklada Staneta Severja za študenta dramske igre za vlogo Joška v diplomski produkciji igre Pavla Lužana *Mostovi v Zambiji* ali *Nocoj bomo zidali* v režiji Bojana Podgorška, 1977
- igralec leta za vlogo Simona v filmu *Praznovanje pomladi* na 6. Tednu domačega filma, Celje, 1978
- debitant leta na filmskem festivalu Filmski susreti v Nišu, 1978
- nagrada Sklada Staneta Severja za najboljšo igralsko stvaritev v letu 1981 za vlogo Mozarta v *Amadeusu* Petra Schafferja, 1982
- Borštnikova nagrada za igro za vlogo Mozarta v *Amadeusu* Petra Schafferja, 1983
- žlahtni komedijant Dnevoev komedije za vlogo Georga Nerodecka v komediji *Minister v škripcih*, 1998

VLOGE

Sezona **2014/15**

- Lovec v *Sneguljčici* Jacoba in Wilhelma Grimma, režiser Andrej Jus. Premiera 4. oktobra 2014.

Sezona **2013/14**

- Svat, Mrtvi v *Našem mestu* Thorntona Wilderja, režiser Matjaž Zupančič. Premiera 21. februarja 2014.

Sezona **2012/13**

- Izmozganec v *Gospodarju Puntili in njegovem hlapcu Mattiju* Bertolta Brechta in Paula Dessaua, režiser Nebojša Bradić. Premiera 10. maja 2013.

Sezona **2011/12**

- Bebec v *Muhah* Jeana-Paula Sarrtra, režiser Janez Pipan. Premiera 17. februarja 2012.
- Natakari v *Pikici in Tončku* Ericha Kästnerja, režiser Jaka Andrej Vojevec. Premiera 2. decembra 2011.

Sezona **2010/11**

- Pošteni minister v *Cesarjevih novih oblačilih* Milana Jesiha, režiser Boris Kopal. Premiera 27. novembra 2010.
- Stric Ben v *Smrti trgovskega potnika* Arthurja Millerja, režiser Janez Pipan. Premiera 24. septembra 2010.

Sezona 2009/10

- Zdravnik v *Romanci* Davida Mameta, režiser Matjaž Zupančič. Premiera 19. marca 2010.
- Šerif Brian O'Brian v *Tomu Sawyerju in vražjih poslih* Milice Piletič, režiserka Ivana Djilas. Premiera 2. oktobra 2009.

Sezona 2008/09

- Odvetnik, Zdravnik, Gost v *Čarovnicah* Roalda Dahla in Davida Wooda, režiser Miha Alujevič. Premiera 4. oktobra 2008.

Sezona 2007/08

- Zdravnik, Nadškof v *Evrofiliji* Richarda Beana, režiser Boris Kopal. Premiera 21. septembra 2007.

Sezona 2005/06

- Giacomo Paradisi, Župan s severa, Dr. Cade v *Njegovi temni tvari, I. del* Nicholasa Wrighta, režiserka Tijana Zinajič. Premiera 10. decembra 2005.
- Walter Pangbourne (alternacija Igor Sancin) v *Spustite me pod kovter, gospa Markham* Raya Cooneya, Johna Chapmana, režiser Vinko Möderndorfer. Premiera 3. februarja 2006.

Sezona 2004/05

- Medved, Kmet v *Moj ata, socialistični kulak* Toneta Partljiča, režiser Michal Babiak. Premiera 13. septembra 2004.
- Moški, Tretji moški v *Terorizmu* Vladimirja in Olega Presnjakova, režiserka Mateja Koležnik. Premiera 18. februarja 2005.
- Ruckly v *Letu nad kukavičjim gnezdom* Dala Wassermana, režiser Dušan Jovanovič. Premiera 13. maja 2005.

Sezona 2003/04

- Bork, Birkov oče v *Ronji, razbojniški hčeri* Astrid Lindgren – Aninne Enckell, režiserka Tijana Zinajič. Premiera 20. septembra 2003.
- Foma v *Na kmetih* Vinka Möderndorferja, režiser Dušan Mlakar. Premiera 7. novembra 2003.

Sezona 2002/03

- Siratka v *Za narodov blagor* Ivana Cankarja, režiser Želimir Mesarič. Premiera 18. oktobra 2002.
- Agamemnon v *Troilus in Kresidi* Williama Shakespeara, režiser Dušan Jovanovič. Premiera 10. januarja 2003.
- Rabelj v *Miraku o sveti Neži* Ervina Fritza, režiser Vinko Möderndorfer. Premiera 11. aprila 2003.

Sezona 2001/02

- Boris v *Ločitvi* Janeza Povšeta, režiser Jaša Jamnik. Premiera 10. januarja 2002.
- Peter v *Podnajemniku* Vinka Möderndorferja, režiser Vinko Möderndorfer. Premiera 5. oktobra 2001.
- Jošt v *Celjskih grofih* dr. Branka Krefta, režiser Marjan Bevk. Premiera 21. junija 2002.
- Harry v *Chicagu* Freda Ebba, Boba Fossa, Johna Kanderja, režiser Diego de Brea. Premiera 29. marca 2002.

Sezona 2000/01

- Grof Kent v *Kralju Learu* Williama Shakespeara, režiser Matjaž Zupančič. Premiera 29. septembra 2000.
- Luka Lukič Hlopov, šolski nadzornik v *Revizorju* Nikolaja Vasiljeviča Gogolja, režiser Matija Logar. Premiera 15. decembra 2000.

Sezona 1999/2000

- Kozobrad, Stric Fric, Putka v *Joštu in Jaki* Wilhelma Buscha, Ervina Fritza, režiser Miran Herzog. Premiera 27. oktobra 1999.
- Anton Primožič v *Limonadi slovenici* Vinka Möderndorferja, režiser Vinko Möderndorfer. Premiera 17. decembra 1999.

Sezona 1998/99

- Jacques Roux v *Zasledovanju in usmrtitvi* Jeana-Paula Marata Petra Weissa, režiser Matjaž Zupančič. Premiera 25. septembra 1998.
- Silvester v *Vaji zboru* Vinka Möderndorferja, režiser Franci Križaj. Premiera 11. decembra 1998.
- Cranmer v *Človeku za vse čase* Roberta Bolta, režiser Franci Križaj. Premiera 23. aprila 1999.
- Klopčič v *Snu kresne noči* Williama Shakespeara, režiser Aleš Novak. Premiera 23. junija 1999.

Sezona 1997/98

- Moški v *Pygmalionu* Bernarda Shawa, režiser Franci Križaj. Premiera 19. septembra 1997.
- Georg Nerodeck v *Ministru v škripcih* Raya Cooneya, režiser Dušan Mlakar. Premiera 5. decembra 1997.
- Policaj v *Svatbi* Rudija Šelige, režiser Matija Logar. Premiera 6. februarja 1998.

Sezona 1996/97

- Janko, psihiater v *Gospe poslančevi* Toneta Partljiča, režiser Franci Križaj. Premiera 13. decembra 1996.
- Grumio v *Ukročeni trmoglavki* Williama Shakespeara, režiser Janusz Kica. Premiera 21. marca 1997.

Sezona 1995/96

- Krokro Jaka v *Čarobnem napoju ali satanarheolažgenialnem punču želja* Michaela Enda – Janeza Venclja, režiser Aleš Novak. Premiera 26. novembra 1995.
- Drugi oštr v *Dundu Maraju* Marina Držiča, režiser Ivica Kunčević. Premiera 7. junija 1996.

Sezona 1994/95

- Andreas Kragler v *Bobnih v noči* Bertolta Brechta, režiser Mile Korun. Premiera 7. oktobra 1994.
- Vihrač, znanstvenik v *Tičevem Jaki* Alberta Wendta, režiser Miran Herzog. Premiera 18. decembra 1994.
- Kraljevič Aragonski v *Beneškem trgovcu* Williama Shakespeara, režiser Ivica Kunčević. Premiera 13. aprila 1995.
- Friderikov pisar v *Veroniki Deseniški* Otona Župančiča, režiser Franci Križaj. Premiera 28. junija 1995.

Sezona 1993/94

- Volk v *Zeleni kapici* Bogomirja Verasa, režiserka Katja Pegan. Premiera 7. novembra 1993.
- Brighella v *Slugi dveh gospodov* Carla Goldonija, režiser Franci Križaj. Premiera 7. januarja 1994.
- Jaka v *Ta veseli dan ali Maticček se ženi* Antona Tomaža Linhartarja, režiser Vito Taufer. Premiera 18. marca 1994.

Sezona 1992/93

- Spiegelberg v *Razbojnikih* Friedricha Schillerja, režiser Robert Raponja. Premiera 25. septembra 1992.
- Kositrni drvar v *Čarovniku iz oza* Lymana Franka Bauma, režiser Franci Križaj. Premiera 13. decembra 1992.
- Nemi hlapec, Vodja bičarjev v *Hermanu Celjskem* Antona Novačana, režiser Franci Križaj. Premiera 17. junija 1993.

Sezona 1991/92

- Nikanor Metelkin v *Škratnem otoku* Mihaila Afanasjeviča Bulgakova, režiserka Katja Pegan. Premiera 27. septembra 1991.
- Jure Krt v *Skrivnem dnevniku Jadrana Krta* Sue Townsend, režiserka Duša Škof. Premiera 14. januarja 1992.

Sezona 1990/91

- Kalandar, kovač v *Hlapcih* Ivana Cankarja, režiser Mile Korun. Premiera 28. septembra.
- Lancelot v *Zrnaju* Jevgenija Švarca, Bogomira Verasa, režiser Igor Stransky. Premiera 18. novembra 1990.
- Harry Berlin v *Lubezni* Murraya Shisgala, režiser Dušan Mlakar. Premiera 7. junija 1991.

Sezona 1989/90

- Vid v *Vida vidim* Zdenka Kodriča, režiser Franci Križaj. Premiera 29. septembra 1989.
- Konkvistador, Indijanec v *Osvajalcu* Andreja Hienša, režiser Vinko Möderndorfer. Premiera 22. decembra 1989.
- Dennis v *Plenu* Joeja Ortona, režiser Franci Križaj. Premiera 9. marca 1990.
- Chamillac v *Pokvarjencu ali Lepoti in moči* Alexandra Dumas pèra, režiser Vito Taufer. Premiera 8. junija 1990.

Sezona 1988/89

- Robert *Žaga v Operi za tri groše* Bertolta Brechta, režiser Vinko Möderndorfer. Premiera 30. septembra 1988.
- Pripovedovalec, Evstahij v *TV Sneguljčici* Žarka Petana, režiser Marjan Bevk. Premiera 3. oktobra 1988.
- Akast v *Medeji* Daneta Zajca, režiser Franci Križaj. Premiera 9. decembra 1988.
- Luna v *Krivavi svatbi* Federica Garcíe Lorce, režiserka Barbara Hieng. Premiera 10. februarja 1989.
- Fabrice v *Orniflu ali Sapici* Jeana Anouilha, režiser Miran Herzog. Premiera 26. maja 1989.

Sezona 1987/88

- Lelij, Švicar v *Zgrabite Sganarela* Molièra, režiser Vinko Möderndorfer. Premiera septembra 1987.
- Brudenell v *Hudičevem učencu* Georgea Bernarda Shawa, režiser Franci Križaj. Premiera 5. februarja 1988.
- Tov. Pečenko v *Petru in Pavlu* Toneta Peršaka, režiser Franci Križaj. Premiera 27. maja 1988.

Sezona 1986/87

- Norec v *Kar hočete* Williama Shakespeara, režiser Mile Korun. Premiera 19. septembra 1986.
- Miha v *Razbojniku Rogoviležu* Staneta Potiska (po povesti Otfrieda Preuslera), režiser Miran Herzog. Premiera 29. oktobra 1986.
- Mož v dežnem plašču, duhovnik v *Zakonu gospoda Mississippija* Friedricha Dürrenmatta, režiserka Barbara Hieng. Premiera 13. februarja 1987.
- Čuvaj Feliks v *Sonati strahov* Augusta Strindberga, režiser Dušan Makar. Premiera 10. aprila 1987.
- Študent v *Ščuki da te kap* Toneta Partljiča, režiser Franci Križaj. Premiera 29. maja 1987.

Sezona 1985/86

- Humphrey Devize v *Gospa ne bo zgorela* Christopherja Frya, režiser Dušan Makar. Premiera 20. septembra 1985.
- Ragnar v *Stavbeniku Solnessu* Henrika Ibsena, režiser Franci Križaj. Premiera 30. maja 1986.

Sezona 1984/85

- Gospod Homer v *Podeželanki* W. Wychertyja, režiser Franci Križaj. Premiera 16. novembra 1984.
- Brumen France v *Pravopisni komisiji* Milana Jesiha, režiser Zvone Šedlbauer. Premiera 16. januarja 1985 (CD), 25. januarja 1985 (SLG Celje).
- Julijan Ščuka v *Za narodov blagor* Ivana Cankarja, režiser Vinko Möderndorfer. Premiera 22. marca 1985.
- Mušica v *Slavnostni večerji v pogrebem zavodu* Iva Brešana, režiser Franci Križaj. Premiera 31. maja 1985.

Sezona 1983/84

- Matevž Klemen v *Škofu Tomažu Hrenu* Denisa Poniža, režiser Franci Križaj. Premiera 30. septembra 1983.
- Hajrea v *Evnuhu* Terencija, režiser Mario Uršič. Premiera 23. decembra 1983.
- Jan Kunc v *Obvestilu* Vaclava Havla, režiser Franci Križaj. Premiera 2. marca 1984.
- Markiz de Priego v *Ruyu Blasu* Victorja Hugoja, režiser Andrej Hieng. Premiera 20. aprila 1984.

Sezona 1982/83

- Wolfgang Amadeus Mozart v *Amadeusu* Petra Shafferja, režiser Dušan Makar. Premiera 24. septembra 1982.
- Netek v *Zgodbi o magnetnem dečku* Milana Dekleve, režiserka Helena Zajc. Premiera 25. novembra 1982.
- Florjan v *Srečanju na osojah* Alenke Goljevšček, režiserka Meta Hočevar. Premiera 14. januarja 1983.
- Mihajlo v *Letu na mestu* Gorana Stefanovskega, režiser Mile Korun. Premiera 11. marca 1983.
- Sekretar osnovne organizacije ZK v *Moralno politični kvalifikaciji tov. Gubca* Miloša Mikelna, režiser Franci Križaj. Premiera 21. aprila 1983.

Sezona 1981/82

- Slavko v *Polki* Milana Kleča, režiser Franci Križaj. Premiera 25. septembra 1981.
- Kleont v *Žlahtnem meščanu* Molièra, režiser Franci Križaj. Premiera 30. oktobra 1981.
- Lyngstrand v *Gospo z morja* Henrika Ibsena, režiser Albert Kos. Premiera 15. januarja 1982.
- Jean, hlapec v *Jakobu in njegovem gospodarju* Milana Kundera, režiser Franci Križaj. Premiera 7. maja 1982.

Sezona 1980/81

- Taksist v *Odprte vrata, Oskar prihaja* Borivoja Wudlerja, režiser Dušan Makar. Premiera 19. septembra 1980.
- Vojak v *Bakhantkah* Evripida, režiser Franci Križaj. Premiera 17. oktobra 1980.
- Novinar II. v *Prezgoji srca (Karamazovi)* Dušana Jovanoviča, režiser Mile Korun. Premiera 12. decembra 1980.
- Horatio v *Hamletu* Williama Shakespeara, režiserka Vida Ognjenović. Premiera 8. maja 1981.

Sezona 1979/80

- Kralj v *Pavlihi in malo čez les* Janeza Žmavca, režiser Franci Križaj. Na novo postavljeno delo iz sezone 1974/75.
- Svat v *Lepi Vidi* Ivana Cankarja, režiser Mile Korun. Premiera 28. septembra 1979.
- Anže v *Play Linhart 1780–1789* Andreja Inkreta, režiser Franci Križaj. Premiera 16. novembra 1979.
- Fedja v *Rdečem mlinu* Pavla Lužana, režiser Mario Uršič. Premiera 25. januarja 1980.
- Mercade v *Ljubezni trud zaman* Williama Shakespeara, režiser Franci Križaj. Premiera 21. marca 1980.

Sezona 1978/79

- Rode v *Treh sestrah* A. P. Čehova, režiserka Vida Ognjenović. Premiera 29. septembra 1978.
- Mark v *Pindarovi odi* Janeza Žmavca, režiser Franci Križaj. Premiera 8. decembra 1978.
- Mihael v *Mojstru Ardenu* Anonimusa, režiser Dino Radojevič. Premiera 11. maja 1979.

Sezona 1977/78

- Študent v *Oskubite jastreba* Toneta Partljiča, režiser Franci Križaj. Premiera 14. oktobra 1977.
- Niko v *Čarovnici iz Zgornje Davče* Rudlja Šeliše, režiser Dušan Jovanović. Premiera 30. decembra 1977.
- Vojak v *Kurbah* Fedje Šehoviča, režiser Franci Križaj. Premiera 19. maja 1978.

Sezona 1976/77

- Ezekiel v *Salemskih čarovnicah* Arthurja Millerja, režiser Franci Križaj. Premiera 8. oktobra 1976. Gostoval kot študent AGFT.

REPERTOAR V SEZONI 2015/16

Molière, Jernej Lorenci, Matic Starina

UČENE ŽENSKE PO MOTIVIH MOLIÈROVIH UČENIH ŽENSK

KOMEDIJA • PRVA SLOVENSKA UPRIZORITEV

Režiser Jernej Lorenci
Koprodukcija z MG Ptuj

PREMIERA SEPTEMBRA 2015

Svetlana Makarovič

PEKARNA MIŠMAŠ

PREDSTAVA ZA OTROKE

Avtor dramatisacije in režiser Jure Novak

PREMIERA OKTOBRA 2015

MODERPODODROM

Michele Riml

DOKLER NAJU SEKS NE LOČI

(SEXY LAUNDRY)

ROMANTIČNA KOMEDIJA • PRVA SLOVENSKA UPRIZORITEV

Prevajalka Tina Mahkota • Režiserka Ajda Valci

PREMIERA OKTOBRA 2015

Vinko Möderndorfer

NOSTALGIČNA KOMEDIJA

NOSTALGIČNA KOMEDIJA • KRSTNA UPRIZORITEV

Režiser Boris Kobal

PREMIERA NOVEMBRA 2015

Harold Pinter

VAROVANO OBMOČJE

(THE HOTHOUSE)

DRAMA • PRVA SLOVENSKA UPRIZORITEV

Prevajalka Tina Mahkota • Režiser Janez Pipan

PREMIERA FEBRUARJA 2016

Gerhart Hauptmann

ROSE BERND

(ROSE BERND)

DRAMA • PRVA SLOVENSKA UPRIZORITEV

Prevajalka Mojca Kranjc • Režiserka Mateja Koležnik

PREMIERA MAJA 2016

ABONMAJČEK 2015/16

Julia Donaldson, Milan Dekleva

ZVERJASEC

LUTKOVNI MUZIKAL ZA OTROKE

Režiser Jaka Ivanc • Lutkovno gledališče Ljubljana

Jan Malík

ŽOGICA MAROGICA

LUTKOVNA PREDSTAVA ZA OTROKE

Režiser Tine Varl • Lutkovno gledališče Maribor

Po predlogi Jonathana Swiftha

GULIVERJEVA POTOVANJA

KOMIČNO-FANTAZIJSKA PUSTOLOVŠČINA ZA OTROKE

Režiser Matjaž Farič • Drama SNG Maribor

Luka Martin Škof, Blaž Rejec

GLEDALIŠKA BUM-BONJERA

PREDSTAVA ZA OTROKE

Režiser Luka Martin Škof • SNG Drama Ljubljana

Jacob in Wilhelm Grimm

SNEGULJČICA

PREDSTAVA ZA OTROKE

Režiser Andrej Jus • SLG Celje

Možnost nakupa dopoldanskega ali popoldanskega Abonmajčka
Vrstni red in datumi predstav v Abonmajčku še niso določeni.
SLG Celje si pridržuje pravico do spremembe programa.

NAGRAJENCI DNEVOV KOMEDIJE 2015

Strokovna žirija DnevoV komedije 2015 v sestavi dramska igralka in svetovalka za govor **doc. mag. Alida Bevk** (predsednica), dramaturginja in prevajalka **Alja Predan** in direktor Zgodovinskega arhiva Celje **dr. Borut Batagelj** je soglasno sprejela odločitev.

ŽLAHTNA KOMEDIJANTKA

Ana Urbanc za vlogo Lize v uprizoritvi *Mame* v produkciji Krekerja in SiTi Teatra BTC

ŽLAHTNI KOMEDIJANT

Gašper Tič za številne igralske premene v uprizoritvi *Prevare* v produkciji MGL in za vlogo Oberlajtnanta Lukaša v uprizoritvi *Švejk* v produkciji MGL in Gledališča Koper

ŽLAHTNI REŽISER

Jaka Ivanc za uprizoritev *Prevare* v produkciji MGL

ŽLAHTNA KOMEDIJA

Prevare Jere Ivanc v režiji Jake Ivanca in produkciji MGL

ŽLAHTNA KOMEDIJA PO IZBORU OBČINSTVA

Prevare Jere Ivanc v režiji Jake Ivanca in produkciji MGL, ocena 4,7857

Foto Jaka Babnik

SPONZORJI IN PARTNERJI SLG CELJE V SEZONI 2014/15

SPONZORJI SLG CELJE

VEČER

nov dan. **nov večer.**
glavni medijski pokrovitelj

PARTNERJI SLG CELJE

**Z VAŠO POMOČJO SMO ŠE USPEŠNEJŠI.
HVALA!**

Minca Lorenci, Liza Marija Grašič, Barbara Medvešček, Tarek Rashid, Vojko Belšak, Rastko Krošl, Andrej Murenc, Renato Jenček, Pia Zemljč, Manja Vadla, Damjan M. Trbovc, Manca Ogorevc, Tanja Potočnik

Paul Dooley and Winnie Holzman,
William Mastrosimone, David Auburn,
Nina Shengold, Lauren Wilson

LOST LOVES

Love Omnibus • First Slovenian Production

Translator **Tina Mahkota**

Director **Nikola Zavišič**

Dramaturg **Tatjana Doma**

Set Designer **Irena Kraljič**

Costume Designer **Mateja Benedetti**

Composers **Sonja Lončar, Andrija Pavlovič (LP Duo)**

Language Consultant **Jože Volk**

CAST

Paul Dooley and Winnie Holzman
POST-ITS

Actor **David Čeh**

Actress **Minca Lorenci**

William Mastrosimone
5 MINUTES

Turk **Renato Jenček**

Don **Rastko Krošl**

David Auburn
MISS YOU

Man **Damjan M. Trbovc**

Woman **Barbara Medvešček**

Man 2 **Vojko Belšak**

Woman 2 **Tanja Potočnik**

Nina Shengold
FORTY TO LIFE

Lorraine Freud **Manca Ogorevc**

Sussie Wismer **Pia Zemljič**

Paul Kaplowicz **Tarek Rashid**

The Ex-Boyfriends **David Čeh,**
Andrej Murenc, Damjan M. Trbovc,
Vojko Belšak, Renato Jenček,
Rastko Krošl

Ex-Girlfriend **Minca Lorenci**

Lauren Wilson
WEDDING DUET

Bride **Liza Marija Grašič**

Groom **Andrej Murenc**

The title *Lost Loves* brings together a collective production, a love omnibus, consisting of five short plays by different American playwrights: *Post-Its* by Paul Dooley and Winnie Holzman, *5 Minutes* by William Mastrosimone, *Miss you* by David Auburn, *Forty to Life* by Nina Shengold and *Wedding Duet* by Lauren Wilson.

The plays convey the idea of bright and dark secrets of romantic relationships, their joy and sorrow brought about by love which we all eternally seek and surrender to. The eclectic structure of the production is the result of different playwrights' sensitivity in which love and other relations among individual players reveal and then again conceal in an intriguing way. We witness the falling apart of relationships, their redefining and completely shocking surprises, the consequences of the past or the history of all their love, partnership and illusions.

A fast-paced production, *Lost Loves*, staged in the manner of film montage, intends to make the actors along with the audience reconsider the key questions of relationship and love. What is love, actually? How much is it worth? How long does it last? How and when does it transform into something else? Is it worth struggling for? Does it gain meaning when we lose it?

What defines us as individuals in the world we are surrounded by is our most intimate love relationship. Each and every relationship of this kind is unique and characterised by its own story. However, there are also common features which are repeated almost as a chorus from one relationship into another, from one romantic relationship into another – these are mistakes.

Lost Loves is a drama dealing with mistakes we all make in our romantic relationships. These mistakes will make us laugh and make us sad.

**Love omnibus on the unique nature of romantic relationships
and mistakes repeated from one romantic relationship into
another**

OPENING **8 MAY 2015**